

Mieczysław Wasilewski, urodził się 9 grudnia 1897 r. w położonym na terenie Galicji Stanisławowie, w przeżywającej okres regresu i zubożenia części zaboru austriackiego. Miasto – niegdyś znaczące centrum kultury, nauki i międzynarodowego handlu, zostało zdegradowane do poziomu prowincjonalnego. Tam też młody Mieczysław rozpoczął swoją edukację w szkole powszechnej. Do gimnazjum uczęszczał w oddalonym o ponad sto kilometrów Drohobyczu, a następnie we Lwowie, naukę jednak przerwała wojna. W tym pierwszym mieście zetknął się i już na stałe związał z powstającym polskim harcerstwem. W 1911 r. jako czternastoletni uczeń wstąpił do organizowanej drużyny, przy działającym tam gnieździe sokolstwa. Zakładanie harcerskich zastępów właśnie przy strukturach sokolstwa było charakterystyczne dla tamtego okresu. Działając na tym polu, Mieczysław uzyskał stopień harcmistrza.

Po wybuchu I wojny światowej kiedy rozpoczęto tworzenie w Galicji polskich Legionów pod auspicjami armii Austro-Węgier, również i on chciał zaciągnąć się do wojska. Jednak ze względu na młody wiek, nie został przyjęty. Pomimo to, na froncie walk z Rosjanami, służył polskim żołnierzom wraz z innymi harcerzami. Wykonywał m.in. zadania posłańca, wywiadowcy lub łącznika. W 1915 r. udał się do Kijowa, gdzie w ramach Polskiego Lwowskiego Komitetu Ratunkowego wraz z działaczami sokolstwa, brał udział w akcji pomocy uchodźcom z Galicji.

W 1919 r., jako harcerz, za swoją działalność został uwięziony przez bolszewików. W trwającej półtora roku niewoli był szykanowany i poddawany torturom. Szczęśliwie udało mu się przetrwać, a po uwolnieniu dokończyć przerwana naukę. Po powrocie do kraju zgłosił się do odbycia służby w Wojsku Polskim. Następnie Wasilewski podjął naukę na Uniwersytecie Poznańskim na kierunku wychowanie fizyczne, zaliczył praktyczne kursy gimnastyki i szkolenie wojskowe. Brał również udział w wykładach na wydziale medycznym i filozoficznym. Na uniwersyteckim Studium Wychowania Fizycznego przez kilka lat pracował jako nauczyciel ćwiczeń harcerskich oraz asystent dyrektora prof. Eugeniusza Piaseckiego.

W 1925 r. objął stanowisko nauczyciela gimnastyki w Państwowym Gimnazjum Męskim Humanistycznym im. Ignacego Jana Paderewskiego w Poznaniu. Równocześnie z pracą zawodową brał aktywny udział w życiu tamtejszego harcerstwa, pełniąc w latach 1923–

1925 funkcję komendanta Chorągwi Poznańskiej ZHP (używał pseudonimu „Czarny Wilk”). Za swoją działalność został wyróżniony harcerską odznaką honorową Za Zasługę. W ramach Związku Towarzystw Gimnastycznych „Sokół” na terenie Poznania oraz województwa poznańskiego prowadził szkolenia dla instruktorów Związku w zakresie gimnastyki i harcerstwa.

W 1925 r. Zarząd Sokolstwa Polskiego w Ameryce zwrócił się z prośbą do polskiej Macierzy o przysłanie do USA instruktora, który miałby zająć się podniesieniem poziomu tamtejszej pracy szkoleniowej. Oddelegowany do tej misji został właśnie Mieczysław Wasilewski. Do Stanów Zjednoczonych przybył w styczniu 1926 r., obejmując stanowisko instruktora wychowania fizycznego organizacji. Przez kilka lat angażował się w tę pracę, prowadząc systematyczne kursy i szkolenia. Rok później w strukturach Sokolstwa Polskiego został wybrany na naczelnika dzielnicy zachodniej, a następnie podnaczelnika stowarzyszenia oraz członka jego Komisji Technicznej. Był w tym czasie głównym odpowiedzialnym za odrodzenie się sokolego harcerstwa.

We wrześniu 1934 r. po śmierci Stanisława Osady, Zarząd jednogłośnie powierzył mu stanowisko redaktora oficjalnego organu prasowego związku – „Sokół Polski” oraz harcmistrza Sokolstwa. Tę pierwszą funkcję pełnił aż do swojej śmierci. Obowiązki redaktora wiązały się także z kierowaniem działalnością drukarni organizacji.

W latach sześćdziesiątych w siedzibie Sokolstwa w Pittsburghu utworzył Muzeum Sokolstwa Polskiego w Ameryce, którego został kustoszem. Wasilewski współpracował z Arturem L. Waldo w pracach nad sztandarową publikacją poświęconą historii amerykańskiego związku pt. *Sokolstwo. Przednia straż narodu: dzieje idei i organizacji w Ameryce* i był w dużej mierze odpowiedzialny za ukazanie się III i IV tomu tego monumentalnego dzieła.

Został uhonorowany Medalem Niepodległości, Mieczami Hallerowskimi oraz Legią Honorową Sokolstwa Polskiego w Ameryce.

Mieczysław Wasilewski zmarł 20 maja 1979 r. w Pittsburghu, w wieku 81 lat. Został pochowany na cmentarzu przy Narodowym Sanktuarium Matki Bożej Częstochowskiej w Doylestown.

Krzysztof Pawluczuk